

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/739/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118270342
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118270342.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného U. U., nar. X.X.XXXX, bytom T. hrdinov XXX/XX, XXX XX P., právne zast. Advokátska kancelária Patassy, s.r.o., IČO: 36 806 412, so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, konajúca konateľom JUDr. Lehelom Patassym, advokátom, proti povinnému G. U., nar. 2.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX P., právne zast. AS LEGAL s.r.o., IČO: 36 857 688, so sídlom Hlučínska 1/11, 831 03 Bratislava, konajúca konateľom JUDr. Milanom Šulvom, advokátom, vedenej pred súdnou exekútkou JUDr. Janou Plškovou, so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 831 03 Bratislava, pod sp. zn. 414EX 116/2018, o vymoženie 116.333,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28. novembra 2018 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28. novembra 2018, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 406,42,-EUR.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného, podaného prostredníctvom právneho zástupcu, doručeného súdu dňa 27.4.2018, sa začalo exekučné konanie proti povinnému, o vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 7C/420/2010-427 zo dňa 24.3.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.4.2018 a vykonateľnosť dňa 17.4.2018 vo výroku o povinnosti zaplatiť 116.333,-EUR a výroku o trovách konania v sume 972,16,-EUR v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/441/2015-495 zo dňa 27.3.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 67Ek/739/2018 dňa 15.5.2018 súdnu exekútku JUDr. Janu Plškovú, so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 831 03 Bratislava. Doručením poverenia súdnej exekútkorke dňa 15.5.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 10.6.2018 predložila súdna exekútkorke súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 21.5.2018, doplneného dňa 28.5.2018 a vyjadrenie oprávneného zo dňa 1.6.2018.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie, podaný prostredníctvom právneho zástupcu, odôvodnil skutočnosťou, že dňa 4.5.2018 uhradil oprávnenému pohľadávku v sume 116.333,-EUR. O tejto skutočnosti predložil ako dôkaz doklad o uhradení predmetnej sumy. Povinný zdôraznil, že tým, že došlo k úhrade vymáhaného nároku, nastali po vzniku exekučného titulu také okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku (§61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku). Uhradenie pohľadávky

nespochybňuje ani oprávnený, keďže aj právny zástupca oprávneného potvrdil emailom zo dňa 23.5.2018, že došlo k úhrade vymáhaného nároku. Povinný má za to, že exekútor nemá nárok na odmenu exekútora, nakoľko ku dňu vydania poverenia na vykonanie príslušnej exekúcie bol vymáhaný nárok v celosti uhradený. Súdny exekútor nevykonal žiaden úkon bezprostredne smerujúci k vymoženiu pohľadávky, keďže táto bola uhradená, nemôže mu byť priznaná odmena. Vo vzťahu k trovám exekúcie oprávneného poukázal na ust. § 199e Exekučného poriadku, v zmysle ktorého má povinný za to, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko ku dňu vydania poverenia na vykonanie príslušnej exekúcie bol vymáhaný nárok v celosti uhradený. Je pripravený uhradiť oprávnenému poplatok za vydanie poverenia na exekúciu vo výške 16,50,-EUR. Podľa jeho názoru povinný dané exekučné konanie nezavinil. Naopak oprávnený zapríčinil vznik trov právneho zastúpenia povinného v predmetnom exekučnom konaní, ktoré si povinný vyčíslil vo výške 812,84,-EUR (za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia na návrh na zastavenie exekúcie (§ 13a ods. 2 advokátskeho tarifu) + režijný paušál vo výške 18,42 Eur + DPH).

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 1.6.2018, pričom uviedol, že navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Poukázal na to, že návrh na vykonanie exekúcie podal súdu dňa 27.4.2018, čím podľa ust. § 50 odsek 1/ Exekučného poriadku začalo exekučné konanie. Povinný dňa 4.5.2018, t.j. po 6 dňoch odo dňa začatia exekučného konania, uhradil oprávnenému vymáhanú istinu vo výške 116.333,-EUR. Exekučné konanie sa teda začalo oprávnené. K návrhu povinného zastaviť exekúciu podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku oprávnený uviedol, že splnenie dlhu je dôvodom zániku práva a nadväzne na to aj dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo mimo exekučného konania, t.j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Pohľadávka bola povinným uhradená až po jeho podaní. Z uvedeného dôvodu má oprávnený za to, že nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa tohto ustanovenia. K trovám, ktoré si oprávnený uplatnil v exekučnom konaní uviedol, že si uplatnil trovy výlučne a v súlade s ust. § 199a ods. 1/ Exekučného poriadku, t.j. uplatnil si trovy právneho zastúpenia v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a súdny poplatok za vydanie poverenia súdnemu exekútorovi. Oprávnený má za to, že má nárok na vyššie uvedené trovy ako aj trovy vzniknuté v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Následne sa právny zástupca oprávneného vyjadril aj k tvrdeniu povinného, že mal úmyselne, v neprospech povinného, zamlčovať skutočnosť, že nesúhlasí s termínom úhrady dňa 15.5.2018, pričom poukázal na to, že povinný od 13.4.2018 disponoval bankovými spojením na oprávneného a nič mu nebránilo, aby po vykonateľnosti exekučného titulu (dňa 17.4.2018) sumu dobrovoľne uhradil. Nie je žiadnou povinnosťou akéhokoľvek oprávneného poskytovať akémukoľvek povinnému dodatočné lehoty na splnenie záväzku vyplývajúceho z vykonateľného exekučného titulu. Oprávnený si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 829,34,-EUR (trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (vypracovanie návrhu na vykonanie exekúcie a vypracovanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) spolu vo výške 658,94,-EUR + 2x režijný paušál spolu vo výške 18,42,-EUR + DPH spolu vo výške 135,47,-EUR a súdneho poplatku za vydanie poverenia súdnemu exekútorovi vo výške 16,50,-EUR a trov exekúcie súdneho exekútora.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28.11.2018, po preskúmaní veci, zastavil exekúciu v časti vymáhanej istiny vo výške 116.333,-EUR podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (výrok I.), oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 406,42,-EUR (výrok II.) a povinnému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie nepriznal (výrok III.).

7. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil najmä skutočnosťou, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Vyšší súdny úradník mal z obsahu spisu za preukázané, že v danom prípade boli splnené procesné predpoklady, oprávňujúce oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. existencia vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu), ako aj tá skutočnosť, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému dôvodne. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie povinného ako aj vyjadrenia oprávneného mal za preukázané, že povinný po začatí exekučného konania, dňa 4.5.2018, uhradil na účet oprávneného

sumu vo výške 116.333,-EUR. Predmetná uhradená suma však predstavuje iba istinu vymáhaného nároku. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník konštatoval, že uhradenie istiny zo strany povinného nespôsobil zánik celého vymáhaného nároku, len jeho časti, nakoľko predmetom exekúcie sú aj trovy exekučného konania, ktoré povinný neuhradil. Vyšší súdny úradník ďalej poukázal na to, že exekučné konanie predstavuje osobitnú fázu civilného procesu, ktorá musí podliehať časovému ohraničeniu, pričom moment začatia exekučného konania, je deň doručenia návrhu na začatie exekúcie súdu. Okamih doručenia návrhu upravuje vzhľadom na povinné elektronické doručovanie návrhu zákon o e - Governmente. Návrh na vykonanie exekúcie bol v danom prípade súdu doručený dňa 27.4.2018 a pohľadávka vo výške 116.333,-EUR bola uhradená dňa 4.5.2018 z čoho je zrejmé, že k úhrade pohľadávky došlo podľa § 50 ods.1 Exekučného poriadku, až v rámci exekučného konania. Oprávnený teda podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, následkom čoho oprávnenému vznikli dôvodne aj trovy exekúcie pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia (vrátane DPH), ktoré je mu povinný uhradiť povinný. V závere vyšší súdny úradník dodal, že samotný zánik vymáhaného nároku počas trvania exekučného konania nie je dôvodom na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie v celosti, nakoľko toto konanie je sporom o tom, či sa exekučné konanie začalo oprávnené, či boli na podanie návrhu na začatie exekučného konania splnené všetky zákonné predpoklady. Skutočnosť, že povinný pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie uhradil, môže byť dôvodom na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie v celosti len v prípade, ak k úhrade predmetného dlhu došlo v časovom rozmedzí od vydania exekučného titulu až po deň predchádzajúci dňu začatia exekučného konania, čo je v danom prípade dňa 26.4.2018. Splnenie dlhu povinným počas exekučného konania tak jednoznačne vylučuje zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie, preto mu vyšší súdny úradník priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

8. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnenmu zástupcovi povinného doručené dňa 29.11.2018, podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 6.12.2018, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť do jeho výroku II. Právny zástupca oprávneného prevzal uznesenie vyššieho súdneho úradníka dňa 29.11.2018 a súdna exekútorka dňa 29.11.2018.

9. Povinný podanou sťažnosťou napadol výrok II. uznesenia sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28.11.2018. Sťažnosť odôvodnil skutočnosťou, že samotný súd mal preukázané, že k úhrade vymáhaného nároku došlo dňa 4.5.2018 a je zrejmé, že súd vydal poverenie súdnej exekútorke dňa 15.5.2018. V zmysle § 199e Exekučného poriadku má povinný za to, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko ku dňu vydaniu poverenia súdnemu exekútorovi, bol vymáhaný nárok v celosti uhradený a rovnal sa nule. Teda v takejto maximálnej výške môže byť priznaná oprávnenému aj náhrada trov právneho zastúpenia. Výška náhrady trov právneho zastúpenia totiž nesmie presiahnuť výšku vymáhaného nároku ku dňu vydaniu poverenia. Napadnuté uznesenie je tak vydané v rozpore s § 199e Exekučného poriadku a povinný ho navrhuje zmeniť a oprávnenému nepriznať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

10. Súd dňa 11.1.2019 zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený sa k podanej sťažnosti vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 22.1.2019, doručeným súdu dňa 23.1.2019.

11. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne. Oprávnený nepovažuje tvrdenia povinného za správne, z dôvodu, že povinný pojem „vymáhaný nárok“ nesprávne „zúžil“ výlučne na vymáhanú istinu. Z ustanovenia § 48 odsek 3/ písmeno g) Exekučného poriadku vyplýva, že „vymáhaným nárokom“ nie je len istina, ale sú to aj ďalšie nároky oprávneného, a to napr. úroky, úroky z omeškania, trovy konania, a pod. a v neposlednom rade trovy exekúcie oprávneného. V danom prípade, ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. ku dňu 14.5.2018, sa vymáhaný nárok nerovnal nule (aj keď bola v tom čase istina povinným uhradená), ale bol vo výške vymáhaných trov exekúcie oprávneného. Ďalej oprávnený poukázal na ust. § 199a odsek 1/ Exekučného poriadku, podľa ktorého, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa ust. § 199e Exekučného poriadku (na ktoré sa povinný odvoláva) má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie, do začatia exekúcie, pričom súd v uznesení zo dňa 28.11.2018 rozhodol o trovách exekúcie oprávneného (náhradu výdavkov na zastupovanie) v

súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, t.j. po začatí exekúcie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhol sťažnosť povinného zamietnuť.

12. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

13. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

17. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

18. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. V zmysle ust. §611 ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

20. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

23. V zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

24. V zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

25. V zmysle § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

26. V prejednávanej veci, súd po preskúmaní súdneho spisu zistil, že oprávnený žiadal vykonať exekúciu na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 27.4.2018, kedy sa voči povinnému začalo exekučné konanie. Exekúcia sa začala dňa 15.5.2018, doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke. Dňa 4.5.2018, t.j. v období po začatí exekučného konania ale pred začatím exekúcie, povinný uhradil oprávnenému sumu vo výške 116.333,-EUR, ktorá predstavuje uhradenie istiny v celom rozsahu. Uvedenú skutočnosť súd považuje za nespornú, keďže ju nerozporuje žiadny z účastníkov exekučného konania.

27. Ďalej sudca z návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že jeho predmetom bolo nielen vymoženie istiny vo výške 116.333,-EUR ale aj trov exekúcie oprávneného. Keďže povinný uhradil oprávnenému iba istinu, možno konštatovať, že povinný tak neuhradil oprávnenému vymáhaný nárok v celom rozsahu. Zo súdneho spisu ďalej súd zistil, že povinný navrhol zastaviť exekúcie v celom rozsahu a oprávnený takéto tvrdenie povinného popieral (oprávnený súhlasil iba s čiastočne splneným nárokom). Súdny exekútor preto správne spornú vec predložil na rozhodnutie súdu. Vyšší súdny úradník následne správne postupoval, keď exekúciu zastavil iba v časti v súlade s § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

28. Nárok znamená samostatné a vymáhateľné právo uplatniteľné v konaní pred súdom ako samostatný predmet konania. Nárok, ktorý je vymáhaný v exekučnom konaní môže byť buď nárokom na peňažné plnenie alebo nárokom na nepeňažné plnenie. Nárok na peňažné plnenie sa po nadobudnutí účinnosti zákona č. 2/2017 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, t.j. odo dňa 1.4.2017, v zmysle § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku rozdeľuje na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného. Gramatickým a logickým výkladom uvedeného ustanovenia zákona možno dospieť k záveru, že peňažný nárok je širším pojmom ako istina peňažného nároku, keď istina peňažného nároku je len jednou z viacerých častí peňažného nároku, ktorý je ako celok „vymáhaným nárokom“ v exekučnom konaní. Výkladom opaku, ak sa návrh na peňažné plnenie rozdeľuje na uvedené časti, potom sa z nich logicky aj skladá - pozostáva z nich. Možno teda uzavrieť, že ak sa pojem „istina“ v Exekučnom poriadku nachádza, potom v zmysle jednej z častí z vymáhaného peňažného nároku, resp. z vymáhanej povinnosti uloženej exekučným titulom.

29. Pokiaľ ide o plnenie dlhu povinným oprávnenému, sudca považuje za potrebné uviesť, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného (v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku), je daný v zásade iba vtedy, ak k splneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Iba vtedy možno považovať začatie exekučného konania za nedôvodné. Každá úhrada zo strany povinného po začatí exekučného konania (vrátane dňa jeho začatia) je v zásade vymožením dôvodne uplatneného nároku oprávneného. Exekučný súd nemal preukázané, že by povinný dobrovoľne, v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu a ani pred začatím exekučného konania, splnil povinnosť vyplývajúcu mu z predloženého exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatuje, že exekučné konanie bolo zo strany oprávneného začaté dôvodne. Nemožno preto akceptovať tvrdenie povinného, ktorý uvádza, že on začatie exekučného konania nezavinil a bol to práve oprávnený, ktorý spôsobil vznik trov exekučného konania na jeho strane ako aj na strane povinného. Tu je potrebné zdôrazniť, že oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatnil svoje právo priznané mu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, t.j. realizuje svoje právo, nekoná v rozpore s právom. Nie je povinnosťou oprávneného, vyzývať povinnú osobu osobitnou výzvou na splnenie dlhu. Naopak, je na povinnej osobe, aby si v lehote určenej súdom svoju povinnosť dobrovoľne splnila. Časový priestor medzi právoplatnosťou a vykonateľnosťou súdneho rozhodnutia, je v podstate lehotou na dobrovoľné

plnenie uloženej povinnosti a vykonateľnosť vyjadruje vlastnosť súdneho rozhodnutia spočívajúcu v možnosti vynútiteľnosti plnenia po uplynutí tejto lehoty. Preto možno konštatovať, že oprávnenému nijako nemožno pričítať dôvod, pre ktorý bola exekúcia čiastočne zastavená.

30. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku v celom rozsahu, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju.

31. O trovách exekúcie súdneho exekútora vyšší súdny úradník správne nerozhodoval, keďže exekučné konanie nebolo zastavené ako celok ale iba v časti a trovy exekúcie oprávneného a trovy exekúcie súdneho exekútora (spočívajúce v náhrade paušálnych výdavkov a v prípade vymoženého zostávajúceho vymáhaného nároku aj v odmene z plnenia vymoženého po začatí exekúcie), tak budú naďalej nárokom vymáhaným v prebiehajúcej exekúcii spolu s trovami exekúcie oprávneného.

32. Oprávnený si vyčíslil a uplatnil trovy právneho zastúpenia súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie za jeden úkon právnej služby vo výške 406,42,-EUR, tak, že za tarifnú hodnotu veci považoval sumu 116.333,-EUR, uplatnil si dva úkony právnej služby, ktoré vyčíslil vo výške á 329,47,-EUR plus DPH a režijný paušál 9,21,-EUR plus DPH, čo je spolu za dva úkony právnej služby vrátane DPH sumu vo výške 829,34,-EUR. Vyšší súdny úradník správne priznal oprávnenému v súvislosti s podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie iba jeden úkon právnej služby, nakoľko trovy oprávneného súvisiace s podaním návrhu na vykonanie exekúcie už boli predmetom skúmania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a tieto sú už obsiahnuté v poverení vydanom súdom súdному exekútorovi na vykonanie exekúcie. Ani v tejto časti preto sťažnosť povinného súd nepovažoval za dôvodnú. Ako správne poznamenal aj oprávnený, exekučné konanie je už vo fáze po začatí exekúcie, preto na náhradu trov oprávneného nemožno aplikovať obmedzenie výšky náhrady trov právneho zastúpenia počtom úkonov právnej služby, v zmysle § 199e Exekučného poriadku tak, ako sa domnieva povinný. Exekúcia sa začala doručením poverenia súdnej exekútorke dňa 15.5.2018. Po začatí exekúcie súd posudzuje náhradu trov oprávneného v súlade s ustanovením § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, má oprávnený nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré platil, ak ich súd uvedie v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

33. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, súd priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia. Sudca konštatuje, že oprávnený má, v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci vo výške 116.333,-EUR, za dva úkony právnej služby, ktorými sú vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenie sa k sťažnosti povinného, vo výške á 330,97,-EUR a režijný paušál 9,21,-EUR, zvýšené o DPH. Keďže náhradu trov za vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému priznal súd v uznesení sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28.11.2018, sudca oprávnenému v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/739/2018 zo dňa 28.11.2018, priznal náhradu trov právneho zastúpenia iba za vyjadrenie oprávneného k sťažnosti povinného, vo výške v akej si ich uplatnil, t.j. za jeden úkon právnej služby vo výške 1x 329,47,-EUR (súd nemohol priznať viac ako si uplatnil sám oprávnený) + 1x 9,21,-EUR režijný paušál, spolu 338,68,-EUR + DPH (67,74,-EUR), čo spolu predstavuje sumu 406,42,-EUR. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku.

34. K náhrade trov exekúcie povinného, ktoré si uplatnil voči oprávnenému, sudca uvádza, že s poukazom na § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, k čiastočnému zastaveniu exekúcie nedošlo z dôvodu, ktorý by bolo možné oprávnenému pričítať, nakoľko exekučné konanie sa začalo dôvodne. Súd preto vo vzťahu k trovám exekúcie povinného nemohol uvedené ustanovenie aplikovať a nemohol zaviazat' oprávneného náhradou trov exekúcie povinného. Súd aplikoval ustanovenie § 199c ods. 4 Exekučného poriadku.

35. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.